

Док медији у америчкој политици наклонени државама Европске уније траже да Европа на исти начин као у случају Украјине, поднесе економске жртве и помогне Вашингтону у подршци Тајвану да се одупре политици Пекинга, неки коментатори у ЕУ сматрају да Америка у суштини Европу противно њеној вољи и интересима увлачи у сукоб с Кином.

Шведски дневник „Експресен“, слично листовима нарочито у Пољској и балтичким земљама, повлачи паралелу с подршком Запада Кијеву у рату с Русијом, и каже да је „чињеница да се Украјина јуначки бори и да то Русију јако кошта...уз санкције САД и ЕУ“, и зато тражи да се тако помогне и Тајвану.

Многи аналитичари у ЕУ указују на то да САД и Европа у политици и политичким режимима у Русији и Кини виде и животно пресудан сукоб демократије и ауторитарног виђења друштвеног уређења и поделе света, што пре свега Вашингтон сматра да је

позван и моћан да спречи.

Али, примећују да је и реаговање Кине било жестоко, засад према Америци, па постављају питање како би Европска унија могла, уз енергетску кризу с Русијом, да преболи евентуалне санкције Пекинга, који је главни трговински партнер Немачке, а важно тржиште и за друге чланице Уније.

Хрватски „Вечерњи лист“ пише да „немачка привреда не би могла да преживи без кинеског тржишта и сировина, посебно у часу инфлације и енергетске кризе“, а ни европска и немачка економија не би опстале без полупроводника и чипова које увозе с Тајвана.

Европски извештачи из Вашингтона јављају да ни тамо у политичким елитама и институцијама земљотресу раван одлазак председнице представничког дома америчког Сената Ненси Пелоси није наишао на подељену подршку, а стижу и вести да је Пелоси „хладничаво дочекана и у Сеулу и Токију због онога што је изазвала њена посета Тајвану“.

То, поред осталих, пише дописник француског листа „Монд“ из САД који објашњава да су „Јапан и Јужна Кореја због тога веома забринути јер никако не желе да жесте свог кинеског суседа“.

Шпански дневник „Вангвардија“ сматра да је „путовање председнице Донег дома америчког сената у Тајпеј било симбол надмености те велике силе“.

Италијански лист „Коријере дела сера“ мисли да „независно од здравог разума, човечности и економских интереса, нема сумње да (кинески председник) Си Ђинпинг не искључује употребу силе“ према Тајвану, који сматра делом своје територије у склопу политике „Једна Кина“.

Милански дневник додаје да би се „друга светска економска сила Кина тад нашла на удару, ако не баш директне америчке интервенције, а оно истих мера као Владимир

Путин због Украјине, а то су изолација и санкције... али то би значило да цео глобализовани свет срља у тешку сиву зону дестабилизације“.

Немачки портал „Јуроинтелиџенс“ у оштром коментару наводи да „глупост више америчких политичара који покушавају да се ухвате у коштац истовремено с Кином и Русијом намеће закључак да Европа никако није иста као она из 19. и 20. века“.

„Јуроинтелиџенс“: Стратегијски савез Кине, Русије, делова Африке, као и делова Блиског истока и Латинске Америке се полако ствара, без обзира на то да ће дуго трајати док не поприми реалну моћ

„Није то исто као жвакати жвакаћу гуму и истовремено ходати“, додаје немачки портал и каже да „немачки стратегијски промашај у Другом светском рату није било ратовање на два фронта, већ несхватање да ће се твоји непријатељи ујединити у стратегијски савез“.

„А то је управо оно чега смо сад сведоци... стратегијски савез Кине, Русије, делова Африке, као и делова Блиског истока и Латинске Америке се полако ствара, без обзира на то да ће дуго трајати док не поприми реалну моћ“, закључује „Јуроинтелиџенс“.

Италијански лист „Република“ је мишљена да „исто као у случају Украјине, где је прави страх Владимира Путина не ширење НАТО, већ опасност демократске заразе, Тајван представља велико зло за Си Ђинпинга, дакле преобраћање Кине у демократски поредак утемељен на владавини права“.

Аустријски „Винер цајтунг“ мисли да је „превелико сврставање Европе с посетом Американке Пелоси Тајвану ударац напорима Европске уније да повећа свој међународни уплив... а у ситуацији кад би се ЕУ нашла неминовно заједно с САД на брани од напад Русије или Кине, морала би да може и сама нешто да каже, ако јој стратегијски суверенитет остаје циљ“.

Ирски „Ајриш индипендент“ упозорава да је америчка политика према Кини „играње

ватром“ које прети и „нуклеарном варницом“ , док уводничар немачког портала „Дојче веле“ поставља питање да ли је путовање Ненси Пелоси на Тајван „важан знак или историјска грешка“.

„Дојче веле“ закључује да је чињеница да је „сад претња рата у ваздуху, а у питању су свет и нуклеарне силе, мада је Тајван нерешив замрзнути сукоб, па ако замрзнути сукоб не може да се реши, треба га замрзнутог и одржати“.

(Н1)